

den næste Dag at have disse 2 Personer, der siden viste sig at være farlige Forbrydere, hvortil der ellers slet ikke vilde have været nogen Udfigt. Jeg kunde endvidere anføre et betydeligt Antal Exempler paa Rystpolitiet's Virksomhed til Opretholdelse af Rolighed og Sikkerhed i Districtet, men det hører jo ikke her hjemme; det er forøvrigt ganske vist, at den særdeles nøie Forbindelse, som derved opstaaer mellem Politiet i Kjøbenhavn, hvis Chef tillige er Chef for Rystpolitiet, i høi Grad bidrager til en saadan heldig Samvirken af alle Kræfter, som er nødvendig for hurtigt at kunne opdage Forbrydelser, der, hvis det ikke skeer sieblikkeligt, i Almindelighed vilde blive uopdagede. Naar man nu seer hen til den Bekostning, som Rystpolitiet foranlediger, troer jeg ikke, at den er uforholdsmæssig i Forhold til det Gode, som det har medført. — Jeg skal forøvrigt tillade mig at bemærke, at det ikke alene er med Hensyn til Politiet, at Rystpolitiet har virket gavnligt, men det har ogsaa undertiden virket i andre Retninger, navnlig med Hensyn til Toldvæsenet, og jeg skal anføre, at i een Periode gjorde det særdeles megen Gavn, nemlig da der i 1831 blev truffet Foranstaltninger mod Choleraen; da opretholdt Rystpolitiet paa hele den Strækning, som er det betroet, den samme Orden, som paa mange andre Steder maatte overholdes med en ikke ubetydelig Militair-Styrke, og saaledes bidrog Rystpolitiet til at formindste Udgifterne, maafee i langt høiere Grad, end selve Udgifterne til Politiet medtog i flere Aar. Naar Spørgsmaalet derimod gaaer over til en Indskrænkning af Rystpolitiet, saa bevæger man sig paa et andet Gebeet; det er en Sag, som allerede i længere Tid har været under Forhandling, og Chæfen for Rystpolitiet er endog enig i, at afskillige Indskrænkninger kunne finde Sted. Jeg troer, man muligen kunde gaae endnu videre end vedkommende Autoriteter ansee tilraadeligt i nærværende Dieblif, men Spørgsmaalet om Størrelsen af det Bidrag, der udfordres til Rystpolitiet's Opretholdelse, hører vel egentlig nærmest hjemme under Discussionen af Finantsloven. Da det her foreliggende Forslag forekommer mig at være aldeles utilraadeligt, skal jeg ikke gaae videre end at

tillade mig at anbefale til Thinget, at det ikke bliver tilladt det at gaae til flere Løsninger.

Jesperen: Naar den ærede Justitsminister siger, at jeg kun har anført den ene Grund for Forslaget, at Rystpolitiet i sin Tid var oprettet som midlertidigt, saa troer jeg ganske vist, han seiler, og jeg kan i saa Henseende henwise til de Ord, jeg anførte ved den indledende Behandling. Da det er efter given Anledning i Finantsudvalget, at jeg har fremført dette Forslag, vil Thinget let see, at det er væsentligt begrundet i, at man ønsker at spare den Sum, som Rystpolitiet koster; ifølge Finantsforslaget fra isjor vil man see, at der var opført 4004 Rbdlr., og man finder dem specificerede, men jeg har Grund til at troe, at Udgifterne ere idetmindste 1000 Rbd. større, thi ved Rescriptet af 23de Juni 1845 er der tilstaaet Politiedirecteuren i Kjøbenhavn som Chef for Rystpolitiet en Sum af 1000 Rbd., som man jo rigtignok ikke finder i den nærværende Finantslov, uden de formeentlig ere sammenblandede med hans øvrige Gage. Rystpolitiet koster altsaa idetmindste 5004 Rbd., og Finantsudvalget har ikke troet, at det gjorde Nytte for de Penge. Jeg har under den indledende Behandling anført, at de Pligter, som ere paalagte Rystpolitiet ved Placaten af 28de Februar 1817, hverken overholdes eller kunne overholdes under de nuværende Forhold, og den, som tvivler om det, vil jeg blot bede at læse Placatens § 10, hvar det er paalagt den Person, som fra et fremmed Rystdistrict gaaer i Land fra et Fartøi, at henvende sig til den nærmeste Districtscommissair, og denne skal, hvis han ikke opdager noget Mistænkeligt ved ham, sende ham til Rystpolitiet'svirigheden med et Pas, og denne Virighed skal saa give ham Tilladelse til at gaae videre op i Landet. Jeg skulde meget betvivle, at disse Bestemmelser i lang Tid have været overholdte, men jeg veed med Visshed, at de nu, saaledes, som Dampskibsarten har udviklet sig i Sundet, aldeles ikke lade sig gjennemføre, thi det vilde være en utaalelig Byrde og gjøre al Fart langs Kysten umulig; naar saaledes de væsentligste Bestemmelser i Loven ikke kunne overholdes, saa troe vi ikke, at Loven i sig selv er værd at holde paa. Behøves der spe-